

bring til § 159 i principiel Henseende afviser fra, hvad der i denne Retning er vedtaget af Landstthinget; men den praktiske Forstjel vil dog, saavidt jeg kan skjønne, ikke være særdeles betydelig. Naar man siger, at efter den af Landstthinget vedtagne Affattelse vil netop det stee, som man her vilde undgaae, nemlig at Sagen bliver offentlig, uden at de Vedkommende ønske det, eller mod de Vedkommendes Ønske, saa vil jeg dertil svare, at dette troer jeg netop ikke vil blive Tilfældet. Man vil efter min Mening ikke finde sig foranlediget til at afsætte en saadan Forklaring som den, der her forlanges, medmindre Sagen allerede er bleven offentlig, eller der foreligger Noget, som har henvendt vedkommende Retsbetjents Opmærksomhed derpaa, hvadenten det nu, som det hyppigst vil være og hyppigst er Tilfældet, er en PaternitetsSag, eller der er steet Anmeldelse fra En eller Anden om den begaaede Forbrydelse. Jeg troer saaledes, at Sagen til en vis Grad allerede vil være offentlig, naar man begynder at røre ved den, og jeg antager da, at Meningen med Bestemmelsen, saaledes som den er affattet i Landstthinget, netop er den, at der ikke skal foretages Noget efter den Anmeldelse eller den Anledning, der maatte være fremkommen, uden at man først har hørt den Fornærmendes Erklæring, og naar dette er steet, og Erklæringen gaaer ud paa, at Sagen skal falde bort, vil der intet Videre blive foretaget derved. Det vil heller ikke være vanskeligt at løse de Tvivl, som kunne opstaae paa Grund af Paragraphens nuværende Affattelse. Dersom den Paagjældende f. Ex. er bortreist, saa troer jeg for mit Vedkommende idetmindste, at man vil komme til at antage, at man maa vente med at reise Sag, indtil den Vedkommende er kommen tilbage, medmindre det er en Bortreise af den Bestaffenhed, at den viser, at en Adskillelse har fundet Sted, thi saa bortfalder Nødvendigheden af at forlange en saadan Erklæring. Naar den ene Egtefælle er død, er det umuligt at erholde Vedkommendes Erklæring, som da heller ikke kan synes nødvendig, idet det er klart, at Egtefællens død er oplyst, og der kan altsaa ikke være nogen Tvivl for at gribe ind i det, ved at anlægge Sag. — Dernæst maa jeg tilføje et Par Ord med

Hensyn til, hvad den ærede Forslagsstiller meente om Sagens Stilling i det Hele ligeoverfor det andet Thing. Jeg kan naturligvis ikke udtale Noget om, hvorvidt det andet Thing, naar den paagjældende Paragraph maatte blive forandret, og Sagen altsaa kommer tilbage til det i en forandret Skikkelse, maatte ville gaae ind derpaa eller ikke; ligesaalidt som jeg med Sikkerhed kan sige, at det andet Thing vilde drive det til det hyderste Trin i en saadan Sags Behandling, ligesaalidt kan jeg med Sikkerhed sige, at det uden videre vil vedtage den Affattelse af Paragraphen, som maatte foreligge fra Folkethinget. Naar det er paaberaabt, at Folkethinget 2 Gange ved sin Stemmegivning har vedkjendt sig den nu foreslaaede Affattelse, saa forholder dette sig rigtigt, men jeg troer ikke, at der er noget for Folkethinget mindre Højbigt i at fravige sin Stemmegivning i dette Tilfælde, eftersom det andet Thing har givet Exempel paa det Samme. Dette Exempel falder maaffee ikke i det ærede Medlems (Ryhølm) Smag, men i alt Fald vedrører det et Fleertal her i Thinget. Der blev som bekendt til 2den Behandling i Landstthinget stillet Forslag, som gik stemme med Landstthingets Afstemning forrige Gang, da Sagen der var for, og et Par af dem bleve ogsaa vedtagne. De angik Livsstraffen og gik ud paa Indførelsen af et Alternativ i to af de Paragrapher, i hvilke efter Folkethingets Affattelse Livsstraffen var bibeholdt som eneste Straf; men for at bringe Sagen hurtig til Ende tillod jeg mig ved Sagens 3die Behandling at stille Forslag til en saadan Affattelse af disse Paragrapher, som stemte med dette Things Anskuelse, og det andet Thing tog netop det Hensyn til den i Folkethinget stedfundne Afstemning og til Sagens hurtige Fremme, at det endogaa med en temmelig betydelig Majoritet vedtog de Endringsforslag, jeg havde tilladt mig at stille, uagtet de gik mod Thingets tvende Gange tidligere vedtagne Afstemninger. Jeg troer saaledes, at man vel turde være berettiget til at forudsætte, at der vil vises den samme Imødekommen fra dette ærede Things Side ligeoverfor det andet Things Mening i et efter min Overbeviisning saa lidet væsentligt Punkt som det, der nu er foreslaaet forandret